

TÜRKOFOBİ İSLAMOFOBİ

Aziz Başkan, değerli Başbakanım, çok kıymetli kardeşlerim. Sözlerime teşekkür ile başlamak istiyorum. Sayın Başkanımız Süleyman Şensoy Beyefendi'ye ve onun ekibine böyle güzel ve hayati bir konuda bu toplantıları, bu çalışmalarını düzenledikleri için teşekkür ediyorum.

Bu toplantıların kolay hazırlanmadığını, kolay organize edilmediğini biliyoruz. Buna rağmen beşinci düzenliyoruz. Türkçede "maymun iştahlı" diye bir söz vardır. Gürültüyle, patırtıyla herkes bir araya gelip bir şeyler yapar. Çok güzel gidilecek zannedilir fakat altı ay, bir sene, bir buçuk sene derken sonu gelmez. Resulümüzün de (sav) ibadet konusunda; 'Allah katında amellerin en makbulü az da olsa devam üzere yapılanıdır' diye güzel bir hadisi var. Arzu edilen; ibadetin İslam'da itikat, ibadet, muamelat temeline oturması. Önce itikat imanınız olacak, sonra ibadet geliyor, sonra da yapacağınız işler, vesaireler muamelat. Biz beşinci yılımızdayız. Muntazaman, mütemadiyen nice beşinci yıllara inşallah devam edecektir. Bir diğer teşekkürüm de, sizlere hitap etmek imkanını bana verdikleri için Akil Kişiler Kurulu'na. Sizlere de hoş geldiniz diyorum. Çalışmalarınızda Cenab-ı Hakk'tan (cc) başarılar diliyorum.

Bu çalışmaların sürekli desteklenmesi lazım. Özellikle kamu kurumları tarafından desteklenmesi lazım. Onun için ben yapabileceğim her şeye hazırım. Ankaralı olmam sebebiyle ve biraz da siyasette bulunmuş olmam sebebiyle bazı diyaloglarımız var. Yakın hedeflerimiz olmalı. Geçmişte başarılar oldu. Beş sene içerisinde başarılı çalışmalar yapıldı. Bundan sonra nelere öncelik vermemiz gerektiğini Akil Kişiler toplantılarında konuştuk ama sizlerin de bilmesini isterim.

Birincisi; Sayın Başbakanımızın da açılış konuşmasında belirttiği gibi, "Nahcivan Anlaşması'na henüz katılmamış olan Özbekistan ve Türkmenistan gibi devletlerin katılmasına öncelik vermek". Bunun için öncelikle biz gayret göstermeliyiz. KKTC'nin dünyada tanınması için gerekli gayreti göstermek de öncelikli hedeflerimiz arasında yer almalı. Bunu ajandaya almamız lazım. Bunun geçmişi var ve geçmişini en iyi Sayın Başbakanım biliyor. Ben yaşadığım şeylerden bahseden bir adamım. Yaklaşık 10 televizyon programı yaptık yakın tarihte ne oldu, ne bitti üzerine; "Bir şartım var, yaşadığım yakın tarihî detaylarıyla anlatırım, sual gelirse onu söylerim ve dolayısıyla sorumluluğu üzerime alırım" dedim.

Hedeflerimizden ikincisi, dün bahsettiğimiz "alfabe birliği". Türkçe çok önemli bir dil. Bütün Türk Cumhuriyetleri'nde dil birliğini sağlayıp, ortak bir dil geliştirmemiz gerekiyor. "Alfabe birliği", "dil birliği", "dinde birlik" diyorlar ya, dinde birliği sağlayabilmemizin ilk yolu alfabe birliğidir. Bunun için neler yapılabilir? Yeni bir kampanya başlatabiliriz. Burada tekrarlamakta fayda görüyorum. Nahcivan Anlaşması'na hedef olarak Özbekistan, Türkmenistan ve Kıbrıs'ın dâhil olması lazım.

Üçüncüsü "soyadı birliği". Soyadlarımız garip. Türk dünyası "of"lar, "ef"ler, vesaire. Bazı Türk kardeşlerimiz Azerbaycan'da soyadlarının sonuna "-ova" ekini eklemeye başladılar. Bu ekler, bir başka kültürün, Slav kültürünün size taktığı şeylerdir. Türkmen atı koşuyor, kuyruğuna bir teneke takılmış. Bunları bizim arkadaşlarımız değiştirdi.

Aslında bizatihi Türkiye'deki Türklerin soyadlarındaki saçmalıklara da dikkat çekmek gerekiyor. Soyadını değiştirmek için mahkemeye başvurular var. Bunun için gidip mahkemedeki hakimlerle konuştum; "o saçma sapan, yakışsız soyadlarını değiştirin" dedim. Hakimler görüşlerimi önemsemi. Demek ki üçüncü hedefimiz de millî şuur için önemli. İntisap bakımından Türk - İslam medeniyetine mensubuz. Parlak ve her daim geleceği olan bir medeniyet.

Dördüncüsü, "ortak Türkçe". Peki, ortak Türkçe hangi Türkçe olacak. Başkanımız bu toplantıyı manalı bir zamanda yapıyor. Bunun için kendisine ayrıca teşekkür ederiz. İstanbul'un fethinin yıldönümünün günlerindeyiz. Bu fetih sadece bir iskan meselesi değildir. Bir kültür meselesidir, bir medeniyet meselesidir. Bir dilin yaygınlaşması, o dili konuşan ülkenin ekonomisinin etkisi ile doğru orantılıdır. Bunu göz önünde bulundurarak dilimize hedef olarak sahip çıkmalıyız.

Beşinci hedefimiz, "Türk birliğinin gelişmesi ve ağırlığının artırılması" olmalı. Bunu hedef olarak seçmeliyiz ve bazı şeylere de fazla aldırmamalıyız. Sayın Başkanımız hatırlattı; dostlarımız, tanıdıklarımız şu anda Almanya'dalar ve şu saatlerde oylama gerçekleştiriliyor. Ermeni meselesinin Alman Parlamentosu tarafından tanınması oylanıyor. Açıkçası bu bizi çok ilgilendirmemeli. Bu yeni bir şey değil. Efendim bu bize dost, bize bunu nasıl yaparlar? Yaparlar. Akif'i iyi okuyanlar şunu unutmazlar. Harp içerisinde Almanlar bizim dostumuz değil miydi? Aynı cephede olduk, hatta komutanlarımızın önemlileri Almanlardı Çanakkale'de, Kut'ul Amare'de. Efendim demek ki bu yeni değil. Akif hatıralarında da yazıyor.

Beraber değil miydik? Aynı cephede savaşmıyor muyduk? Onlar da kendi dinlerinde şehit oluyorlar. Bu konuyla ilgili "Berlin Hatıraları" önemli. Orada geçen bir anıyı anlatmak isterim. Bizimkiler Berlin'deyken bir gün baktılar ki; ikinci, üçüncü, beşinci gün bütün kiliselerde çat çat çanlar çalıyor. Bunlar bir başladı mı, beyninizde çınlar. Çünkü en ufak olayda saatlerce çalarlar. Bir gün Almanlar birdenbire coşmuş, bütün kilise çanları çalmaya başlamış. "Bilmiyor musunuz, İngiliz komutanı Allenby Kudüs'e girdi" demişler. Efendim her neyse. Açın bakın, İngiliz komutanı Allenby Sina'yı geçti, onu öğreniyorlar. Kudüs İngilizlerin eline geçti. Bütün haçlı zihniyeti canlanıyor. Bu, İngilizlerin içlerinde, fikirlerinde, zikirlerinde olan bir şey. Bunlarla resmî ilişkileri olmayan arkadaşlar bilmezler. Allaha şükür bizim tecrübelerimiz olmuştur hepsiyle. Adamlar o gün Kudüs'ün İngilizlerin eline geçmesine o kadar sevinmişler ki tahmin edemezsiniz.

Ayrıca Almanların kinleri vardır, onu da söyleyelim. Merkel'inde vardır. Merkel bir papaz kızıdır. Babası Hristiyan papazıdır. Peki, niye Türklere kinlenirler? Alparslan'ın torunu olduğumuz için. İkinci Haçlı Seferleri, Almanların başkanlığı altında yapıldı. Haçlı ordusu Afyon'a kadar geldi. Mesut babasından öğrenmişti taktikleri. Önce gerilla harbiyle bunları yıprattı. Sonra Ankara istikametine doğru hücum etti. Asırlar sonra rahmetli Atatürk o istikamette yukarıya, Yunana hücum etti. Aynı Haçlılarda olduğu gibi Yunan ordusu kaçıktan başka yol bulamadı. Aynı Askerlik topoğrafya kullanma sanatıdır. Haçlılar bozguna uğrayınca Alman Kralı her şeyi bırakıp "aman kaçalım" falan dedi. Bozguna uğradı ve Bizans'a sığındı.

Efendim, böylece beş maddeyi tamamlamış olduk. Bir arkadaşımız dün güzel bir tabir kullandı; "İslamofobi, Türkofobi hâline geldi" dedi. Bugün İslamofobi çekinceleri olan Amerika, Türkleri aynı kategoriye koyuyor. Avrupa'daki uygulamaya gelince; bununla mücadele eden bir arkadaşımızın parlamentoda bunu kabul ettirmesi ya da Alman parlamentosunda onaya girmek Türkofobidir. Ermeniler bugün sadece İslamofobi duydukları için değil Türkofobi duyduklarından sözde soykırım iddialarını ortaya atıyorlar.

Peki, bunlarla nasıl baş edilir? Baş ettik. Hem Fransa'da baş ettik, hem de Lordlar Kamarası'nda. Oradaki büyükelçimiz de tereddüt etmiş, "bunlar bir Türk'ü nasıl çağırırlar" diye. Ermeniler teklif vermişler katılmamız için. Gittik. Vakit yoktu, zaman kısıtlıydı demedik kollarını büktük, "şimdi ne yapacağız" dedim. Bir iş adamı Lordlar Kamarası'nda yemek ısmarladı, Türk yemekleri. Lordlar, karar verici adamlar. Yanlışlıklar yapıyoruz, Almanya'da da aynı işi yapıp halledebilirdik. Bizi Almanya'da temsil eden aziz kardeşlerimiz güzel bir şey söyledi. Türk dünyası derken Avrupa'daki değil.

Efendim, şimdi bununla bitiriyoruz. Bizim bu konularda aldığımız neticeler naçizane bendenizin bu işlerde mesul zamanında, Başkan zamanında sözcü olarak aldığımız neticeler bir formüle bağlı; rahmetli Atatürk'ün formülü; yurttta sulh, cihanda sulh... Barış yoluyla gideceksiniz. O inatçı Fransızları, Lordlar Kamarası'nda İngilizleri nasıl ikna ettik? Almanlar reddettiler fakat bu Almanları da kolaylıkla ikna edebiliriz. Ama Hakkı Bey'in dediğini yapmamız lazım, kendisi Almanya Türk Toplumunu Onursal Başkanı. Yani Türk toplumu diasporası. Kimseye bir şey atfetmek istemiyorum, dolaylı bir tenkit yapmak istemiyorum. Türkler hiçbir yerde diaspora değil. Bunu ikinci defa söylüyorum. Toplum, topluluk, Türkçe çok şeyler geçirdi. Her şeye de layıksınız ama oradaki toplulukları temsil ediyorsunuz.

Son olarak; bu konuşmayı yapmam için beni neden seçtiler? Doğrusu garip bir şey. Ben Hakkı Beyi teklif ettim. Naçizane hizmetlerindeki, yabancılarla ilişkilerindeki başarılarından ötürü o olmalı. Formülümüz rahmetli Atatürk'ün formülü, "yurttta sulh cihanda sulh", yol budur. Adamlara hakaret etmek, tekme yumruk sallamak, ellerini sıkmak, önce hakaret edip sonra bir şey istemek yolumuz olmamalı. Sulh yolunu seçmek ayrıca İslami bir prensiptir, oraya girmeyelim vakit yetmez. Ama yurttta sulhla halledemeyeceğimiz mesele yoktur. Ben buraya nasıl geldim? Ben Akil Kişiler adına Hakkı Bey'i önerdim. Bizim adımıza konuşsun dedim. O illa "Nevzat Hocamız bizim adımıza konuşsun" dedi. Beni burada konuşturmanızı, bana en güzel iltifat olarak alıyorum. Bu benim için bir onurdur. Benim sakallar ağardı efendim. Ben de şimdi lafı biraz uzattım. Umarım faydalı şeyler söylemişimdir. Hepinizi hürmetle selamlıyorum efendim. Bu forum ve bundan sonraki nice forumlar hayırlara vesile olsun.

(5. Dünya Türk Forumu | Prof. Dr. Nevzat Yalçıntaş Açılış Konuşması | 02.06.2016, İstanbul)